

Ministarstvo poljoprivrede
na ruke Ministra Tihomira Jakovine
Vlada RH
na ruke Predsjednika Zorana Milanovića
Hrvatski sabor
na ruke Predsjednika Josipa Leke

20-3

Zagreb, 26.01.2015

Poštovani

Važećim Zakonom o slatkovodnom ribarstvu (N.N. 106/2001) i Izmjenama i dopuna istog Zakona (dalje: Zakon) prema člancima 18.-19. Hrvatski športsko ribolovni savez (dalje HŠRS) nositelj je JAVNIH OVLAŠTI. U posljednje vrijeme ta činjenica potpuno se ignorira od nadležnog Ministarstva poljoprivrede – Uprave ribarstva. Naime, objavljene su izmjene i dopune ključnog provedbenog akta športskog ribolova - „Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o športskom ribolovu u slatkovodnom ribarstvu“ N.N. broj 4/2015 (dalje Pravilnik), a da HŠRS nije obaviješten niti konzultiran o donesenim izmjenama i dopunama.. Što više maksimalno se tajio sadržaj Pravilnika, iako se očekuje da HŠRS te odluke provodi (novelira i tiska priručnike, pripremiti cijeli sustav za primjenu, itd.). Sve to dovodi do anarhije u organizaciji športskog ribolova, a moglo se sve pripremiti zajedničkim radom i ranijim dogovorom (prije objavljivanja).

Osim toga, gore navedeni Pravilnik ima više neusklađenosti sa Zakonom.

NOVE ODREDBE PRAVILNIKA

Članak 1.

U članku 20. dodan je novi stavak (2) koji glasi:

»(2) Priručnik iz stavka 1. ovoga članka Savez je obvezan osigurati kandidatu za polaganje ribičkog ispita. Za priručnik se ne plaća naknada.«

PRIMJEDBA:

Osobe koje polažu ribički ispit još nisu ribiči i možda to neće ni biti, pa se sredstva ribiča ne mogu koristiti za rashode osoba koje polažu ribički ispit i u suprotnosti je sa člankom 64 stavak (2), točka 2. Zakona, gdje je definirano „Savezu se raspoređuje 10% sredstava, koja se smiju koristiti samo za unaprjeđivanje športskog ribolova, edukaciju članstva, te za obavljanje poslova iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona.“

Sigurno je da se dijeljenje priručnika ne može staviti ni u jednu od navedenih stavki. Pri tome, Ministru nije bitno da li kandidat već ima priručnik, ili je možda Savez istoga stavio na svoje internetske stranice, kako bi omogućio lakšu pripremu.

Članak 2.

U članku 21. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1). Kandidat koji želi polagati ribički ispit podnosi pismenu prijavu Savezu.«

PRIMJEDBA:

Ovakvo određenje je moguće, ali znatno komplicira postupak polaganja ispita, a bio nam je cilj da što više osoba položi ribički ispit i po mogućnosti kupe državnu dozvolu. Povjerenstva za provođenje ispita imenovao je Ministar po županijama, ispit fizički provode županijski savezi ŠRD na svome području - kao sastavni dijelovi HŠRS, a sada se traži da se prijave vrše Savezu. Prijedlog nije funkcionalan, a radi kompliciranja u proceduri sigurno će se odraziti na prihode od novih ribiča, kako za HŠRS, tako i za Državni proračun RH.

Članak 3.

U članku 22. stavku 2. broj »150,00« zamjenjuje se i brojem »100,00«.

Stavci 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»(3) Iznos iz stavka 2. ovoga članka uplaćuje se na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske.«

»(4) Savez isplaćuje naknade nadležnom povjerenstvu za ribičke ispite te nadoknađuje druge administrativne troškove vezane uz održavanje ribičkih ispita.«

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

» (5) Naknade iz stavka 4. isplaćuje Savez iz namjenskih sredstava ostvarenih od naknada za dozvole za športski ribolov.«

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

PRIMJEDBA:

Postavljamo pitanje po kojem to državnom propisu država prihoduje od takvih ispita? Da li je to porez, koncesija, prirez ili taksa, neka druga stavka u nomenklaturi državnih prihoda, ili je možda dovoljno da se netko u Ministarstvu tako smislio iz nama nepoznatih razloga? Da li je to podvaljivanje HŠRS-u, ili Ministru koji je potpisao taj Pravilnik, ili obim stranama? Naime, cijela izmjena pada u vodu iz razloga navedenih u našem obrazloženju članka 1. ovoga dopisa, a protivna je i članku 21. Zakona, gdje se u stavku (1) kaže: „**troškove provođenja ribičkog ispita SNOSI KANDIDAT**“. Što se tiče promjene iznosa naknade za ribički ispit (da li je to promjena?? „i brojem 100“) smatramo da je utvrđena bez pomne analize. Danas, na ispite izlazi puno manje osoba nego ranije, pa njihova uplata ne može pokriti stvarne troškove ispita, ili će se ispit radi ekonomičnosti održavati sa većim vremenskim razmacima, što ne pogoduje povećavanju broja ribiča.

Članak 4.

U članku 30. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»(2) Priručnik iz stavka 1. Savez je obavezan osigurati kandidatu za polaganje ribočuvarskog ispita. Za priručnik se ne plaća naknada.«

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.

PRIMJEDBA:

Osobe koje polažu ispit za ribočuvara ne moraju biti ribiči, a često to i nisu. Često puta je to osobno usavršavanje sa osobnim ekonomskim interesom, pa je Zakonski neprimjereno trošenje novčanih sredstava ribiča za takve troškove. Navedene primjedbe na članak 1. vrijedi i za ovaj članak.

Članak 5.

U članku 31. stavku 1. riječi »ovlašteniku ribolovnog prava« zamjenjuju se riječju: »Savezu«.

Članak 6.

U članku 32. stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Iznos iz stavka 2. ovoga članka uplaćuje se na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske.«

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»(4) Savez isplaćuje naknade Povjerenstvu te nadoknađuje druge administrativne troškove vezane uz održavanje ribočuvarskih ispita.«

Iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

» (5) Naknade iz stavka 4. isplaćuje Savez iz namjenskih sredstava ostvarenih od naknada za dozvole za športski ribolov.«

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

PRIMJEDBA:

Uz obrazloženje iz članka 4. ovoga dopisa dodajemo da je krajnje nemoralno definirati Pravilnikom da netko nešto radi i napravi, a da drugi pokupi plaćeno za taj posao, pa čak i ako je to Republika Hrvatska (u Svijetu takav postupak zvao bi se „Reket“, a mi možemo govoriti o zlouporabi vlasti). Osim toga, Zakonom nisu prihvaćeni takvi prihodi od ribiča, čak i sredstva koja su odobrena za naplatiti namjenski se moraju i utrošiti, za iste te ribiče. Pa je i ovo određenje protivno osnovnom poimanju Zakona.

Članak 7.

Članak 68. mijenja se i glasi:

»(1) Savez zadužuje dozvole od Ministarstva do 1. prosinca tekuće godine za sljedeću godinu, a razdužuje dozvole za prethodnu godinu do 1. veljače sljedeće godine, o čemu se sastavlja zapisnik u kojem moraju biti navedene vrste i količine zaduženih odnosno razduženih dozvola.

(2) Savez distribuira dozvole ovlaštenicima ribolovnog prava, a o distribuiranim dozvolama vodi se u Savezu središnja evidencija, te je Savez obvezan dostaviti Ministarstvu do 5. dana u mjesecu za prethodni mjesec svako zaduženje dozvolama ovlaštenika ribolovnog prava, prema obrascu iz Priloga 19. koji je sastavni dio ovoga Pravilnika.

(3) Ovlaštenik ribolovnog prava prilikom prodaje dozvole, ribiču daje jedan dio obrasca dozvole, a drugi dio na kojem je dijagonalno otisnuta crvena crta ovlaštenik je obvezan čuvati u svojoj evidenciji četiri (4) godine od dana izdavanja dozvole.

PRIMJEDBA:

Čuvanje prekrštenih dijelova državnih dozvola (nije obrazac od momenta izdavanja) na rok od četiri (4) godine je apsurdno i nepotrebno. Dosadašnji rok od 1 godine je bio sasvim primjeren. Neki od ovlaštenika ribolovnog prava nemaju primjeren prostor za čuvanje tih odrezaka, a nije jasno koji je razlog toga čuvanja? Ribarska inspekcija, ako nešto želi kontrolirati dovoljan je rok od 1 godine, bilo da se radi o prodaji državnih dozvola, bilo da se radi o naplati za Državni proračun, tim više što se financijska dokumentacija trajno čuva i može se pregledati bez obzira na otklon vremena. Zar jedna godina nije dovoljna da se provjere uplate cca 120 ovlaštenika ribolovnog prava?

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, ispunjene obrasce za ribiče invalide Domovinskog rata Republike Hrvatske na kojima je dijagonalno otisnuta crvena crta ovlaštenik ribolovnog prava obvezan je mjesečno dostavljati Ministarstvu.

PRIMJEDBA:

Navedeni stavak treba promijeniti da glasi:

„(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, ispunjene prekršene dijelove ribičke dozvole za invalide Domovinskog rata Republike Hrvatske ovlaštenik ribolovnog prava obvezan je mjesečno dostavljati Ministarstvu.“

Na zahtjev ovlaštenika ribolovnog prava Ministarstvo će provjeriti valjanost izdavanja ribičke dozvole za invalide Domovinskog rata.“

Nakon izdavanja ribiču „obrazac“ je postao DRŽAVNA RIBOLOVNA DOZVOLA. Kod sumnje za neopravdano izdavanje mora postojati sustav kontrole. To može samo Ministarstvo koje arhivira prekršene dijelove ribičkih dozvola invalida. Na žalost, do sada za više takvih zahtjeva nije bilo moguće dobiti takvu informaciju od Ministarstva, pa čak nije bilo ni odgovora.

(5) Podaci u obrascu dozvole ispunjavaju se velikim tiskanim slovima.

(6) Obrasci svih dozvola tiskani su uz ovaj Pravilnik i čine njegov sastavni dio.

(7) Ovlaštenik ribolovnog prava obvezan je uplaćivati sredstva koja su prihod Državnog proračuna Republike Hrvatske ostvarenih od naknada za dozvole na račun koji ima posebnu brojčanu oznaku za svakog ovlaštenika, dodijeljenu od Ministarstva, kao i na račun Saveza.

(8) Ovlaštenik ribolovnog prava obvezan je uplatiti sredstva iz stavka 7. ovoga članka najkasnije do 10. dana u mjesecu za dozvole prodane u prethodnom mjesecu.

(9) Ovlaštenik ribolovnog prava obvezan je svaki mjesec najkasnije do 10. dana u mjesecu dostavljati Ministarstvu obrazac mjesečnog obračuna naknada od dozvola prodanih u prethodnom mjesecu iz Priloga 20. koji je sastavni dio ovoga Pravilnika.«

PRIMJEDBA:

Od stupanja na snagu Zakona o slatkovodnom ribarstvu nesređena je situacija u naplati od državnih ribolovnih dozvola. Uz sva nastojanja nitko u Ministarstvu nije znao da li je sve naplaćeno, što je trebalo biti naplaćeno. U tome nisu pomagale ni evidencije Saveza o konačnom obračunu državnih dozvola za svakog od ovlaštenika ribolovnog prava, koje smo početkom kalendarske godine dostavljali Upravi za ribarstvo za proteklu kalendarsku godinu. Rješenje je jednostavno: dobivena izvješća netko u Upravi za ribarstvo treba pročitati (i do sada su stizala svaki mjesec) i provjeriti da li su navedene uplate sjele na račun koji je određen za plaćanje (u Zakonu piše kako su se trebale prepoznati). Tu dolazi do još jedne nezakonitosti Uprave ribarstva. Naime, prema članku 64. stavku (3) Zakona definiran je način uplate i namjena 10 % sredstava iz državne dozvole koje su prihod državnog proračuna RH, pa se definira:

„(3) Sredstva koja se uplaćuju temeljem stavka 2. točke 3. ovoga članka moraju imati posebnu brojčanu oznaku (šifru) za vrste prihoda, a koriste se za financiranje monitoringa ribljeg fonda.“

Iz gore navedene nemarnosti i/ili neznanja proizlazi još jedna nezakonitost, jer se sredstva naplaćena od ribiča po navedenom osnovu, djelomično nisu namjenski koristila za monitoring, (od cca 1.500.000,00 kn naplaćenih, godišnje se trošilo za monitoring 800.000 – 900.000,00 kn, što za preko 10 godina iznosi najmanje 6.000.000,00 kn sakrivenih sredstava), a naplaćena su od ribiča. Koliko nam je poznato do danas za to nitko nije odgovarao, a sa istim ponašanjem nastavlja se i dalje. Da li će se ta sredstva vratiti ribolovcima, jer nisu namjenski potrošena???

Na kraju moramo konstatirati da je HŠRS ranije dao primjedbe i na Pravilnik o gospodarskom ribolovu (dopis u privitku), gdje smo ukazali na NEZAKONITOSTI istoga. Što više, imali smo i sastanak s ministrom Jakovinom, ali do danas osim pritiska na organizaciju HŠRS, **ništa nije poduzeto da se nedostaci uklone**, pa nam čak ni bilješka sa sastanka nije dostavljena. Pa danas ribari love bez ograničenja broja i dužine mreža, veličina oka i dr. Zar se tako čuva državno prirodno bogatstvo – RIBA?

Stoga Vas molimo da kroz slijedećih 15 dana ozbiljno razmotrite naše primjedbe na Pravilnik i izvijestite nas o poduzetim koracima da se zašтите Vaši i naši ZAKONI. Predlažemo da se stavi van snage donesene izmjene i dopune Pravilnika, jer s ovim izmjenama i dopunama nije moguće funkcioniranje ribolovne organizacije. U slučaju da se i ovaj puta ništa ne poduzme da se otklone problemi na koje smo ukazali imamo obvezu da s nastalim problemima upoznati: 18. županijskih saveza ŠRD, preko 120 ovlaštenika ribolovnog prava, 420 ribolovnih udruga u koje je udruženo oko 40.000 članova HŠRS, pa i javnost. **U tome nas neće spriječiti: inspeksijski nadzor ribarske inspekcije - koja vrši pregled HŠRS bez zakonske podloge, upravni nadzor Ministarstva poljoprivrede - koji je otvoren i traje već nekoliko mjeseci a rezultata još nema, pa ni eventualni drugi pritisci koji nam se spremaju.** Navedenu, protuzakonitu izmjenu Pravilnika smatramo nemoći Uprave ribarstva da utvrdi nepravilnosti i nezakonitost u našem radu, jer ih HŠRS nema, pa se sada donio propis na našu štetu kao jedna vrsta kazne, umjesto da otklanja probleme na koje ukazujemo. Ovakvo donošanje izmjena i dopuna Pravilnika je neprimjeren autokratski potez tijela državne uprave, a ne demokratsko rješavanje nastalih nejasnoća i problema. Pri tome Ministarstvo ne zanima da su usvojeni financijski i radni programi udruga građana i da su neka određenja trenutno neprovediva radi nedostatka sredstava.

Rezimirajući gore navedeno moramo se pitati da li se tu radi o zlonamjernosti i iz kojega razloga, ili je u pitanju nestručnost i ne poznavanje problematike? Oboje je jednako loše i sramota za Ministarstvo.

Sa poštovanjem

Predsjednik HŠRS

Vladimir Sever

